

“Dit document is een script van onderwijs dat is bedoeld om via video te worden getoond. In de video worden relevante tekst, dia's, media en afbeeldingen getoond om de presentatie te vergemakkelijken. Daarom is het mogelijk dat deze tekst soms niet vlot leest of dat bepaalde teksten eigenaardig klinken. Daarnaast kunnen er grammaticale fouten voorkomen die niet acceptabel zouden zijn in literair werk. We moedigen u aan om het video-onderwijs te bekijken omdat het een aanvulling is op het schriftelijke onderwijs.”

Wat is Zonde

De Bijbel is duidelijk dat christenen - volgelingen van de Messias - geen zonde moeten doen. Dat wil niet zeggen we zullen in dit leven volkomen zondeloos zijn - zeker niet - maar we moeten ernaar streven om een leven te leiden dat gekenmerkt wordt door gehoorzaamheid aan God. Hier is hoe de apostel Paulus het formuleert:

Romeinen 6:1-2

Betekent dit dat we nu moeten blijven zondigen om de genade te laten toenemen? Dat in geen geval. Hoe zouden wij, die dood zijn voor de zonde, nog in zonde kunnen leven?

We hebben allemaal gezondigd en zijn tekortgeschoten in de heerlijkheid van God. Toch leert de Bijbel dat we onze zonden kunnen worden vergeven vanwege het werk van de Messias aan het kruis. God geeft ons genade wanneer we de Messias Jesjoea - Jezus Christus - als onze Heiland en Heer aannemen. Paulus herinnert ons er echter meteen aan dat Gods genade geen vrijbrief is om in zonde te blijven leven.

Deze Bijbelse opdracht aan christenen, om dus niet door te gaan met zondigen, roept een belangrijke vraag op: wat IS zonde? Welnu, de Bijbel geeft hiervoor verschillende definities. Het Bijbelse onderwijs over wat zonde is, kent meerdere kanten.

In Romeinen 14:23 zegt Paulus bijvoorbeeld: "En alles wat niet uit geloof is, is zonde." Hij zegt dit in de context van iemands persoonlijke overtuigingen over betwistbare zaken onder gelovigen (Romeinen 14: 1).

Dus volgens Paulus is gedrag dat in strijd is met het persoonlijke geweten een zonde. Deze definitie is echter behoorlijk vaag en geldt per definitie niet voor iedereen op dezelfde wijze.

Jakobus geeft ons een andere definitie: hij vertelt ons dat het zonde is om niet de juiste dingen te doen (Jakobus 5:17). Hij zegt dit in de context van opgeblazen gedrag (Jakobus 4:16) - specifiek, handelen alsof God niet de controle heeft over je bestemming en voor jezelf te leven in plaats van voor Hem. Maar nogmaals, ook deze definitie is nog steeds een beetje vaag.

De Bijbel geeft een duidelijke definitie van zonde, die we later zullen bekijken. Maar laten we eerst het woord zelf gaan bekijken.

Een populaire definitie van zonde die je vaak zult horen, is: "het doel missen". En deze definitie is eigenlijk vrij nauwkeurig in de meest elementaire zin van het woord. Wat bedoelen we daarmee?

Welnu, zonde wordt meestal vertaald vanuit het Hebreeuwse werkwoord *chatah*. We komen dit woord tegen in Richteren 20, dat spreekt over het leger van Benjamin dat 700 mannen rekruteerde die haarfijn "met een steen konden slingeren zonder *te missen*" (Richteren 20:16). Het Hebreeuwse woord voor "missen" in dat vers is *chatah*.

In Spreuken 19: 2 (WV) zegt de auteur: "wie haastig is met zijn voeten, begaat een *misstap*." Nogmaals, het woord voor "misstap" in dit vers is *chatah*.

Dus als je zondigt - *chatah* - mis je je bestemming, mis je het doel. En het is vanuit deze fundamentele betekenis van het woord dat we de belangrijkste toepassing van het woord vinden. Het wijst op het moreel falen tegenover God en tegenover elkaar. Dit is de definitie van zonde die we het meest kennen: moreel falen. Als we zondigen, dan bereiken we het doel niet; Moreel gezien missen ons doel.

Nu roept dit nog meer vragen op: wat is dan het doel dat we moeten proberen te raken? Wat is het doel dat we moeten bereiken? En *hoe* voorkomen we dat we het doel missen?

Het meest interessante aan deze fundamentele betekenis van het woord "zonde" is hoe het zich verhoudt tot een ander Hebreeuws woord. Het Hebreeuwse woord voor Gods Wet is Torah, wat "instructie" of "leiding ontvangen". Dit woord is afgeleid van het werkwoord *yarah*, wat aanwijzen, gooien of schieten betekent.

We zien dat dit werkwoord *yarah* bijvoorbeeld wordt gebruikt om het schieten van pijlen te beschrijven:

1 Samuël 20:20

Dan zal ik daar drie pijlen langs schieten [*yarah*], alsof ik op een doel schoot.

Dus het werkwoord 'zondigen' – *chatah* – heeft dus als grondbetekenis 'je doel missen'. En het werkwoord *yarah*, het grondwoord van Torah, betekent aanwijzen of schieten om een doel te raken.

Tegen de achtergrond van het werkwoord *yarah* kunnen we zeggen dat de Torah daarom het echte middel is waarmee je het doel raakt of je doel bereikt.

Dus wat is het doel? Het doel is God. Het doel is een relatie met Hem, kennis van Hem. Hier is hoe professor Ariël Berkowitz het verwoordt:

Het Hebreeuwse woord, torah (תורה) is afgeleid van een grondwoord dat werd gebruikt in het kader van van boogschieten, yarah (ירה). Yarah betekent het schieten van een pijl om een doel te raken. Het doelwit of het doel was natuurlijk het object waarop de boogschutter mikte. Daarom is de Torah, één van de zelfstandige naamwoorden die van dit grondwoord zijn afgeleid, de pijl die op het doel wordt gericht. Het doel is de waarheid over God en hoe iemand met Hem omgaat. De Torah is daarom in de strikte zin een instructie die is bedoeld om ons de waarheid over God te leren.

-Ariel Berkowitz, *What Do We Mean by the Term Torah?*

Dit is logisch gezien het feit dat de zonde ons al vanaf het begin scheidde van de relatie met God. Nogmaals, zonde is het falen om je doel te bereiken, en dat doel is om God te kennen en tot Hem te naderen.

Geen van ons heeft dat doel gehaald. We hebben allemaal het doel gemist. Vanwege onze zonde hebben we de gemeenschap met God verbroken. Maar het goede nieuws is dat er een manier is gevonden om dat te herstellen. Door de Messias Jesjoea zijn we met God verzoend en zijn onze zonden vergeven. En nu we de genade hebben ontvangen, moeten we, zoals Paulus het zegt, niet langer in zonde leven.

Met dat in gedachten is het dus duidelijk dat de Torah – de Wet van God - direct betrokken is bij de Bijbelse opdracht, die in Romeinen 6 wordt genoemd, namelijk dat we ons onthouden van de zonde. De Torah leidt ons naar het doel. De zonde mist dat doel.

Nu we dit begrijpen houdt dit in dat het overtreden van bepaalde geboden in Gods Wet, zoals het gebod om op de Sjabbat te rusten, wordt gezien als zonde. Het mist het doel. Als we door middel van Gods Wet het doel bereiken, dan gaat de zonde in tegen de instructies van de Wet.

As J.K. McKee zegt het als volgt:

In Gods Torah wordt heel duidelijk Zijn standaard vermeld met betrekking tot wat Hij als acceptabel en onacceptabel gedrag beschouwt.

-J.K. McKee, the New Testament Validates Torah: Does the New Testament Really Do Away With the Law? (blz. 38)

Deze duidelijke definitie van zonde, als het overtreden van Gods Wet, wordt in verschillende passages aangegeven. Laten we eens kijken wat Paulus zegt in Romeinen 7: 7.

Romeinen 7:7

Wat zullen wij dan zeggen? Is de wet zonde? Volstrekt niet! Ja, ik zou de zonde niet hebben leren kennen dan door de wet. Ik zou immers ook niet geweten hebben dat begeerte zonde was, als de wet niet zei: U zult niet begeren.

Hier verwijst Paulus heel duidelijk naar de Wet zoals die door Mozes is gegeven. Paulus las daarbij naar een bepaald gebod dat afkomstig was van wet van Mozes las: "U zult niet begeren." Paulus geeft daarbij aan dat hij de zonde heeft leren kennen door het gebod in de Wet, de Torah, te lezen. Dat wil zeggen, Paulus erkende dat het begeren een zonde is, omdat de Wet opdraagt om niet te begeren.

Romeinen 3:20 is nog een vers dat de zonde definieert met betrekking tot de Wet van God:

Romeinen 3:20

Daarom zal uit werken van de wet geen vlees voor Hem gerechtvaardigd worden. Door de wet is immers kennis van zonde.

We worden niet gerechtvaardigd door de Wet, maar door het geloof in de Messias. Maar dat betekent niet dat we de Wet negeren omdat we gerechtvaardigd zijn.

Nogmaals, de Torah openbaart de zonde aan de mens. Het definieert Gods morele maatstaf van goed en kwaad, en geeft ons de kennis van de zonde door de Wet van God.

Jakobus onderwijst hetzelfde:

Jakobus 2:9

Maar als u met aanzien des persoons handelt, **begaat u een zonde** en wordt u **door de wet ontmaskerd** als overtreders.

Hier definieert Jakobus de zonde als het overtreden van Gods Wet. Als je partijdigheid toont, wat in strijd is met de geboden van de Torah die partijdigheid veroordeelt, dan bega je zonde.

Laten we nog één ander vers bekijken, dat dit nog duidelijker maakt:

1 Johannes 3:4

Ieder die de zonde doet, doet ook wetteloosheid; want **de zonde is de wetteloosheid**.

Als Johannes zegt dat zonde wetteloosheid is, verwijst hij naar de Wet van God - de Torah. Volgens Johannes is de zonde het overtreden van Gods Wet.

We gaan nu wat tijd besteden aan het behandelen van dit vers, omdat het letterlijke lezen van deze tekst de laatste tijd soms wordt betwist. Sommige mensen beweren dat dit vers de zonde niet definieert als het overtreden van de Torah. Dit vers moet eerder in het licht worden gezien van andere verzen die we in de rest van het hoofdstuk lezen, wat tot een andere interpretatie leidt - zo wordt er gezegd.

Johannes plaatst het zondigen bijvoorbeeld tegenover het doen van gerechtigheid (1 Johannes 3: 7-10). Dus wetteloosheid, zo wordt er betoogd, is slechts een ongerechtigheid in het algemeen die niet noodzakelijkerwijs verband houdt met de Wet van God die door Mozes is gegeven.

Johannes noemt ook de geboden om in de Naam van Jesjoea te geloven en elkaar lief te hebben (1 Johannes 3:23). Er wordt daarmee beweerd dat de specifieke wetteloosheid waarover Johannes spreekt, een algemeen gebrek is aan liefde voor elkaar.

Deze benadering van 1 Johannes 3: 4 lijkt een poging te zijn om de voor de hand liggende conclusie van de tekst te vermijden. Het geeft ons ook niet echt een duidelijke definitie van wetteloosheid. Als we zeggen dat "wetteloosheid" slechts een algemene ongerechtigheid is, wat is dan ongerechtigheid? Als we daarnaast ook nog zeggen dat wetteloosheid betekent dat we niet genoeg van elkaar houden, wat betekent het dan om elkaar lief te hebben?

Interessant is, dat als we op zoek gaan naar een concreet antwoord op die vragen, we meteen teruggeleid worden naar de Wet van God. In de Bijbel sluit gerechtigheid aan bij alles wat overeenkomt met de geopenbaarde wil van God. Paulus zegt dat de gehele Schrift, met inbegrip van de Wet van God, nuttig is om "op te voeden in rechtvaardigheid". Dat houdt in dat de Wet van God ons helpt om het verschil te leren tussen wat rechtvaardig en onrechtvaardig is:

2 Timotheüs 3:16

Heel de Schrift is door God ingegeven en is nuttig om daarmee te onderwijzen, te weerleggen, te verbeteren en **op te voeden in de rechtvaardigheid**,

Jesjoea zei zelfs dat de bewoners van het Koninkrijk der hemelen worden geïdentificeerd door hun gerechtigheid, en dat die overvloediger moeten zijn dan die van de schriftgeleerden en de Farizeeën. Hij sprak deze verklaring uit in de context van het bevestigen van het voortdurende gezag van de Wet van God en het aansporen van zijn volgelingen om zelfs de geringste geboden van de Wet te doen en te onderwijzen (Mattheüs 5: 17-20). Nogmaals, gerechtigheid wordt hier rechtstreeks verbonden met de Torah.

Hoe zit het met de opmerkingen van Johannes aangaande de liefde? Ook nu worden we weer teruggebracht naar de Wet van God. De Torah zegt dat we onze naaste moeten liefhebben (Leviticus 19:18). Een paar hoofdstukken later definieert Johannes zelf de liefde als het in acht nemen van de geboden van God:

1 Johannes 5:2-3

Hieraan weten wij dat wij de kinderen van God liefhebben, wanneer wij God liefhebben en **Zijn geboden bewaren**. Want dit is de liefde tot God, **dat wij Zijn geboden in acht nemen**; en Zijn geboden zijn geen zware last.

Als we onze naaste liefhebben, dan houden we Gods geboden in acht door hen niet slecht te behandelen. We zullen niet van hen stelen, tegen hen liegen, enzovoort. Gods Wet definieert *wat het betekent* om onze naaste lief te hebben.

Dus zelfs als we zeggen dat de "wetteloosheid", waar Johannes naar verwijst in 1 Johannes 3: 4, de onrechtvaardigheid is en het gebrek om lief te hebben, dan zeggen we nog steeds hetzelfde. De Wet van God wet geeft ons de uitleg van wat rechtvaardigheid en liefde inhoudt. Natuurlijk moeten we rechtvaardig leven en elkaar liefhebben, anders zondigen we tegen God, en het is waar dat Johannes die dingen benadrukt. Maar de Wet van God geeft ons de standaard van hoe dat eruit moet zien. Dus nogmaals, zonde is wetteloosheid.

Dit is heel duidelijk de betekenis van de tekst, en veel christelijke commentatoren lijken het daarmee eens te zijn. Overweeg eens wat de christelijke geleerde, Dr. Johannes Stott, zegt in zijn commentaar op dit vers:

De bewering 'zonde is wetteloosheid' (dat wil zeggen, een uitdagende schending van de morele wet van God) geeft aan dat we met twee onderling verwisselbare termen te maken hebben. Overal waar we één van deze termen tegenkomen, is het mogelijk om die te vervangen met de andere tem. Het is niet alleen zo dat de zonde zich openbaart door de minachting voor de Wet van God, maar de zonde is gewoon wetteloos van aard. Wetteloosheid is de oorzaak en niet het resultaat van de zonde.

-Johannes R. W. Stott, The Letters of Johannes (Tyndale New Testament Commentaries)

De messiaanse theoloog Tim Hegg heeft ook enkele interessante opmerkingen over dit vers:

Johannes maakt ons duidelijk dat 'zonde' (*hamartia*) wordt gedefinieerd als 'wetteloosheid' (*anomie*). Dit Griekse woord, *anomia*, is het woord dat in de LXX [de Septuagint] regelmatig wordt gebruikt om het Hebreeuwse woord *torah* te vertalen, met het voorvoegsel *alpha* (*alpha privative*), wat overeenkomt met ons Nederlandse voorvoegsel 'on', als in een woord als 'onwettig'. *Anomia* zou dus net zo goed in het Nederlands kunnen worden vertaald als "geen Torah" in de zin van "tegen de Torah" of "het negeren van de Torah".

De pogingen van sommigen om *anomie*, in een meer algemene zin te interpreteren als ‘onwil om je aan de wet te onderwerpen’, negeren daarmee het meer voor de hand liggende gebruik van de term in de LXX [de Septuagint], een gebruik waarmee rekening moet worden gehouden wanneer men probeert te weten hoe het woord wordt gebruikt in de Apostolische Geschriften.

-Tim Hegg, “A Commentary on The Johannine Epistles,” blz. 149

De pogingen van sommige christenen om wetteloosheid in 1 Johannes 3: 4 opnieuw en anders te definiëren dan het overtreden van Gods wil zoals wordt uitgedrukt in Zijn Wet, lijkt een recentelijk fenomeen te zijn als reactie op de Torah-beweging. Christenen over de gehele wereld raken steeds meer geïnteresseerd in zaken zoals de Sjabbat, de Feestdagen en de voedselinstructies die in Gods wet worden vermeld. Natuurlijk heeft de definitie van zonde grote gevolgen als het gaat om de vraag hoe die delen van de Torah vandaag de dag op ons van toepassing kunnen zijn.

Hoewel christenen altijd al hebben gediscussieerd over de toepassing van bepaalde delen van Gods Wet, zijn we het grotendeels eens over de fundamentele betekenis van 1 Johannes 3:4. Zonde is de overtreding van Gods Wet. Het punt is dat christenen in de loop van de geschiedenis en vandaag de dag hun eigen begrip van Gods Wet aan de tekst hebben toegevoegd, en dat begrip heeft heel vaak zaken als de Sjabbat, de Feestdagen en de voedselinstructies uitgesloten.

Veel christenen hebben bijvoorbeeld onderscheid gemaakt binnen de Wet van God. De geboden waarvan zij geloven dat ze tegenwoordig nog moeten worden gehouden, worden aangemerkt als onderdeel van de ‘morele wet’, en zaken waarvan ze denken dat ze niet moeten worden gehouden, worden aangeduid als onderdeel van de ‘ceremoniële wet’ of wat dan ook. Maar de Schrift kent dat onderscheid niet. Het overtreden van de Sjabbat is een overtreding van Gods Wet, net zoals stelen een overtreding is van Gods Wet. Beiden worden volgens de Bijbelse definitie als een zonde gezien.

Voor meer hierover zouden we onze korte studie willen aanraden genaamd: **De immorele morele wet.**

In het licht van 1 Johannes 3:4 en andere passages zeggen christenen die de geboden zoals de Sjabbat hebben aanvaard nu: "Laten we deze verzen nog eens nader bekijken en zien wat de betekenis ervan is." Welke invloed heeft de Bijbelse definitie van zonde op hoe wij als christenen moeten leven? Dit is iets dat we biddend in overweging moeten nemen. Als we vinden dat onze theologie en de praktijk ervan niet in overeenstemming zijn met de apostolische leer, dan moeten we bereid zijn om enkele veranderingen aan te brengen.

Trouwens, volgens de apostelen is dit geen eenvoudige kwestie. Geleerden hebben bijvoorbeeld gewezen dat er in het Grieks nog een ander verband bestaat met wetteloosheid, *anomia*. 2 Thessalonicenzen 2:3 noemt de antichrist "de mens van de wetteloosheid". Dit is wat de Nieuw Testamentische geleerde I. Howard Marshall hierover zegt:

Er wordt gesuggereerd dat het Griekse woord dat hier wordt gebruikt een andere connotatie heeft. Het wordt gebruikt in 2 Tessalonicenzen 2:3, 7 om "de mens van de wetteloosheid" te beschrijven die tegen Christus in zal gaan bij Zijn wederkomst. Deze en andere verwijzingen suggereren dat het woord werd geassocieerd met de laatste uitbraak van het kwaad tegen Christus, dat **de opstand tegen de wil van God betekent**. Het begaan van zonden is dus eigenlijk jezelf aan de kant van de duivel en de antichrist plaatsen en tegen Christus ingaan. Als deze visie juist is ... dan ligt de nadruk meer op het idee van **het zich verzetten tegen God, dat inherent is aan het negeren van Zijn Wet**.

*-I. Howard Marshall, New International Commentary on the New Testament:
The Epistles of Johannes (Grand Rapids: Eerdmans, 1978), blz. 176-177*

Voor alle duidelijkheid: we zeggen daarmee zeker niet dat oprechte christenen, die een leven willen leiden dat God behaagt, aan de kant van de duivel en de antichrist staan. We begrijpen dat de meerderheid van de trouwe christenen ofwel door de kerktraditie ofwel door hun begrip van de Schrift ervan overtuigd zijn dat sommige geboden, zoals de Sjabbat en de voedselinstructies, niet op hen van toepassing zijn. Als deze christenen op een liefdevolle en zachte manier hun fout zou worden getoond, (Galaten 6:1), dan zouden ze snel berouw hebben. Niemand heeft een perfecte theologie, en we doen allemaal ons best in wat we weten.

Dat gezegd hebbende, dit is nogmaals geen eenvoudige kwestie. Zonde is ernstig en God neemt het serieus. We moeten er zeker van zijn dat wij het ook serieus nemen.

We moeten onszelf op zijn minst de vraag stellen: ‘Beschouwt God iets wat ik wel of niet doe als een zonde? Is mijn gedrag in een bepaald gebied beledigend voor Zijn heiligheid?’ En als we gaan begrijpen dat we op een bepaald gebied van ons leven niet volgens de wil van God leven, moeten we onze theologie en onze levenswandel. Dat is gewoon wat het betekent om een christen te zijn: we hebben berouw en onderwerpen ons aan de wil van God.

De christelijke predikant Charles Spurgeon vat deze gedachte goed samen:

De prijs van de genade voor onze zonde was zo hoog dat we er voortaan niet lichtvaardig mee om kunnen gaan.

*-Charles Spurgeon, The Complete Words of C.H. Spurgeon, Vol. 32: Sermons 1877-1937
(Delmarva Publications, Inc.), blz. 684*

We zondigen allemaal en schieten tekort. En totdat Messias terugkeert en Zijn Koninkrijk in volheid inluidt, zal er altijd ruimte zijn om te groeien. Dank God ervoor dat we wanneer we zondigen, een Voorspraak hebben bij de Vader, Jesjoea de Messias (1 Johannes 2:1). We hebben vergeving in Hem. Maar we moeten ernaar streven naar een heilige levenswandel door Zijn genade en met de hulp van de Heilige Geest.

Afsluitend lezen we reeds eerder dat Dr. Johannes Stott zei dat zonde en wetteloosheid onderling uitwisselbare termen zijn. Met dat in gedachten eindigen we met het citeren van het vers waarmee we deze les begonnen:

Romeinen 6:1-2

Betekent dit dat we nu moeten blijven zondigen om de genade te laten toenemen? Dat in geen geval. Hoe zouden wij, die dood zijn voor de zonde, nog in zonde kunnen leven?

We hopen dat deze studie tot zegen is geweest, en vergeet niet om alles te blijven onderzoeken!

Sjalom!

Voor meer informatie of andere studies, verwijzen wij je naar onze website
www.testeverything.net

EMAIL: Info@119ministries.com (USA); info@119ministries.nl

FACEBOOK: www.facebook.com/119Ministries; www.facebook.com/119ministriesnederland

WEBSITE: www.TestEverything.net & www.119ministries.nl

TWITTER: www.twitter.com/119Ministries# (USA)